

ПИСМА ОТ ЦАРИГРАД.

V. КАМИЛАТА.

Камилата е животно на по-топлите страни. У нас тя се знае и споменава само в говора. В околностите на Цариград камилата е най-обикновеното домашно животно, както е у насъ коня. В самия град много начесто дохождат камили, натоварени с вжглища и др. Те се движатъ бавно, вдигнали високо глави, със силно извити шии; стъпват без тропот, защото двата пръста на краката им са меки и не правятъ шум.

Най-често се виждат при джамията Фатих (победител) да стоят или лежат с товара си или разтоварени. Когато камилата ще се разтоваря или товари, човекътъ я дърпа за оглавника, казва ѝ нещо, както ние на воловете, и тя свива крака и лега. Така легнала тя се товари: права човек не може да ѝ стигне гърба.

Нам това животно се вижда много грозно, ала жителите по този край са свикнали с камилата и я много обичат. Те често я употребяват и за някои увеселения. През мес. септемврий персите празнуват деня на двама техни пророци, Хасан и Юсеин, които били убити някога от своите сънародници. Сега при празнуването, потомството, изказва разкаянието си за това убийство по особен начин. Тези народни празненства стават в ханища, които са големи каменни сгради с широки дворове в средата — също като нашите манастири. Тук по-голямата част от множеството, наредено в редици почва да се бие — всеки бие сам себе си: едни се бият с юмруци по голи гърди, други с железни вериги по разголени, посинели и изразени гърбове, а трети към края на празд-